

**SPISY, XXXI: OBNOVENE
OBRAZY, II: AMPARO A
JINE POVIDKY**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649286065

Spisy, XXXI: Obnovene Obrazy, II: Amparo a Jine Povidky by Julius Zeyer

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JULIUS ZEYER

**SPIŠY, XXXI: OBNOVENE
OBRAZY, II: AMPARO A
JINE POVIDKY**

SPISY
JULIA ZEYERA

XXXI.

OBNOVENÉ OBRAZY

II.

V PRAZE

NÁKLADEN ČESKÉ GRAFICKÉ AKČIOVÉ SPOLEČNOSTI »UNIE«

1906.

JULIUS ZEYER

OBNOVENÉ OBRAZY

II.

AMPARO A JINÉ POVÍDKY

DRUHÉ VYDÁNÍ

V PRAZE

NÁKLADEM ČESKÉ GRAFICKÉ AKČIOVÉ SPOLEČNOSTI «UNIE»

1906.

(1896.)

VŠECKA PRAVA VYHRAZENA.

Kniha vyšla poprvé s titulem: Amparo a jiné povídky.
(Další část: «Obnovených obrazů».)

PRVNÍ TISÍC.

Tiskem «UNIĚ» v Praze.

AMPARO.

Zeyer: Spisy, XXXI.

1

Ulicemi Valencie, města Cidova, ulicemi zaplavenými sluncem, plnými vůně kvetoucích oranžových hájů, rozprostírajících se širou vegou od valů a věží až k modrému moři, ulicemi hlučnými hovorem a pokřikem lidí běžících z domů, hrnoucích se z náměstí, spěchajících od běhu šumícího Guadalaviara, kráčela hrdě a klidně toho dne ta divukrásná žena, kráčela pevně, s úsměvem na bledé tváři, k paláci náměstníka krále Federika Aragonského. Opirala se o otrokyni silnou a smědrou, zdobenou stříbrnými šperky, zahalenou v temno vlekoucího se za ní šatu. Bledá, zdála se ještě bledší v rudém požáru nachového svého hávu. Vlasy její, barvy rozžhaveného zlata, padaly jí téžce až na pás, ač je sponky z opálů a šňůrky perci pevně držely. Z očí jejích zela hluboká noc. Hleděla do neurčita a výraz jejích zraků byl záhadný. Kdo jí spatřil, uhodl, že je podivných osudů buď hříčkou, či obětí, či strůjcem. Zvěst něčeho neznámého, neurčitého, ale tra-

gického letěla před ní. Na cestě její ulicemi Valencie, města Cidova, otvírala se okna, výkřiky tu obdivu, tam úžasu, jinde hrozby zaznívaly z nich, a z některých padaly bílé růže neb karafiáty krvavé barvy na krásnou její hlavu nebo pod pyšný její krok. Zástupy vally se za ní, vnikaly s ní do paláce místokrále, zaplavily mramorové schodiště, zvučící chodby, vešly s ní v síň prostrannou, chladnou, bílou a lesklou mramorem sloupů. Tam seděl místokrál, kolem něho zástup velmožů města. A bylo ticho. Umiklo temné hučení davu, šeptání velmožů, onéměla sama ozvěna chodeb. Místokrál, zasmušilý, hrdý a smutný hleděl temně na ni, ona, krásná a ještě hrdější než on, hleděla směle a klidně, nejdříve kolem sebe, pak na místokrále, učinila krok k trůnu jeho blíž, sklonila nepatrně hlavu, vzpřímila ji opět a pevným hlasem jala se mluvit takto:

Zraky vaše visí s dychtivostí na mých rtech. Vy mlčíte, ale v očích vašich čtu otázku, kterou tou dobou mi klade celá Valencia. Každý váš pohled, každý váš posuněk znamená toto: Rci, kde jest don Manuel de la Huerta, kam poděl se pyšný ten šlechtic, statný ten rytíř, skvělý ten velmož, krásný a mladý ten muž? — Sluha jeho zde přítomný, důvěrník jeho, Telez Ramon, viděl jej vcházeti do mého domu a od onoho okamžiku, kde mu zmizel v hlubokém stínu starého portálu bývalého paláce maurského emi-